Ἡ καχυποψία βασιλεύει στὴ Δυτικὴ Γερμανία

ΤΟ ΠΟΡΤΡΑΙΤΟ ΕΝΟΣ ΑΝΑΡΧΙΚΟΥ

ΦΡΑΝΓΚΦΟΥΡΤΗ. ('Ιδ. 'Υπ.). 'Από τὴν πρώτη στιγμή, ποὺ θὰ πατήσει κανεὶς τὸ πόδι του στὸ γερμανικὸ ἔδαφος, στὸ ἀεροδρόμιο τῆς Κολωνίας ἢ σὲ ὁποιοδήποτε ἄλλο ἀεροδρόμιο, θὰ ἀντιληφθεῖ ὅτι κάτι συμβαίνει σ' αὐτὴ τὴ χώρα. Μὲ αὐστηρὸ ὕφος, ἕνας ἀστυνομικὸς θὰ πλησιάσει τὸν ταξιδιώτη, θὰ τοῦ ἐπιδείξει τὶς φωτογραφίες 16 ἀτόμων, ἡλικίας 22—37 ἐτῶν, ποὺ καταζητοῦνται — μεταξὺ αὐτῶν οἱ δέκα εἶναι γυναῖκες— καὶ θὰ ἐρωτήσει ἂν θυμοῦνται τὰ πρόσωπά τους, ἂν τὰ συνάντησαν ποτθενά.

Εἶναι οἱ καταζητούμενοι Γερμανοὶ ἀπαγωγεῖς τοῦ Σλέγιερ ἢ καὶ ἄλλων θυμάτων. Γιὰ ὅλους αὐτούς, ἡ γερμανικὴ ἀστυνομία ζητᾶ πληροφορίες καὶ παρακαλεῖ ὁποιον γνωρίζει κάτι νὰ τη λεφωνήσει στὴν Βόννη, Μπάντ Γκοντεσμπεργκ, στὸν ἀριθμὸ 022.21.35.20.41.

Αὐτὸ τὸ τηλέφωνο λειτουργεῖ συνεχῶς. Μέσα σὲ λίγες μέρες ἔλαβε 27.000 τηλεφωνήματα, οἱ ἀστυνομικοὶ κινητοποιήθηκαν, ἀλλὰ δὲν προέκυψε τίποτε τὸ σοβαρό.

Ὁ ἐκπρόσωπος τῆς Ὑπηρεσίας Διώξεως Ἐγκληματιῶν τῆς Ἀστυνομίας κ. Φούκς, τονίζει πρὸς τοὺς δημοσιογράφους:

—Θὰ συνεχίσουμε τὶς ἔρευνες καὶ τὸν ἔλεγχο μέχρις ὅτου συλλάβουμε τὰ 16 αὐτὰ πρόσωπα. Ἀκόμη καὶ ἂν κρύφθηκαν μέσα σὲ τρύπες θὰ τοὺς βροῦμε.

Σὲ ὅλες τὶς γερμανικὲς πόλεις ἀστυνομικὰ αὐτοκίνητα μὲ μεγάφωνα περιέρχονται τοὺς δρόμους καὶ μεταδίδουν:

—Πρέπει νὰ σταματήσουμε τὴν τρομοκρατία. "Αν ἔχετε στοιχεῖα, σᾶς παρακαλοῦμε νὰ τηλεφωνήσετε...».

ΟΛΟΙ... ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΟΙ

Κάθε Γερμανός, κάτω ἀπὸ αὐτὲς τὶς συνθῆκες καὶ τὶς πιέσεις, ἔγινε καὶ αὐτὸς ἕνας ἀστυνομικός. Στὰ καταστήματα, στὶς δημόσιες ὑπηρεσίες, τὶς τράπεζες, στὰ νοσοκομεῖα, ὁ ἕνας κοιτάζει τὸν ἄλλον, μὲ τὴν ἐλπίδα, ὅτι θὰ ἀναγνωρίσει τὸ πρόσωπο τῶν δυνατῶν.

Ἀλλά, δὲν εἶναι μόνο αὐτό: Ὁ τρόμος κυριαρχεῖ γιατὶ οἱ ἐφημερίδες καὶ περισσότερο ἡ λαϊκὴ «Μπίλντ Τσάϊντουγκ», τονίζουν στοὺς τίτλους τους: «Οἱ δολοφόνοι θὰ κτυπήσουν καὶ πάλι. Ἴσως αὐτὴ τὴν ἑβδομάδα, ἴσως σήμερα...».

Ὁ ἀνταποκριτὴς τῆς «Οὐμανιτὲ» κ. Λωράν Σαουερβάϊν, παρατηρεῖ: — Δὲν εἶναι μόνον φόβος ἀπὸ τοὺς τρομοκράτες. Τώρα ὅλοι οἱ Γερμανοὶ ἔγιναν προσεκτικοὶ καὶ περισσότερο οἱ διανοούμενοι. Γιατί, ἂν κάποιος ἐκφράσει ἀνησυχίες γιὰ τὴν τύχη τῆς δημοκρατίας στὴν Γερμανία, θὰ γίνει δακτυλοδεικτούμενος καὶ θὰ χαρακτηρισθεῖ «συμπαθῶν τοὺς τρομοκράτες».

Ο ΣΤΡΑΤΟΣ ΔΕΞΙΑ

Ὁ στρατηγὸς κόμης φὸν Μπαούντισσιν, ποὺ κάθε ἄλλο μπορεῖ νὰ χαρακτηριστεῖ ἐπαναστάτης, σὲ μιὰ συνέντευξή του στὴν καθημερινὴ ἐφημερίδα «Ἔξπρές», τῆς Κολωνίας, παρατηρεῖ:

—Ἡ τρομοκρατία προκάλεσε μιὰ τάση τοῦ γερμανικοῦ στρατοῦ πρὸς τὰ δεξιά. "Αν ὅλη ἡ κοινωνία γλιστρήσει πρὸς τὰ δεξιά, δὲν θὰ εἶναι ἐκπληκτικό, νὰ ἀκολουθήσει καὶ ὁ στρατὸς αὐτὴν τὴν κίνηση».

Πολλοὶ διανοούμενοι μεταξὺ τῶν ὁποίων ὁ Χάϊνριχ Μπέλ, ὁ θεολόγος Χέλμουτ Γκόλβιτζερ, ὁ πάστωρ Χάϊνριχ Ἀλμπερτζ καὶ ὁ σκηνοθέτης Φόλκερ Σλέντορφ ἔγιναν στόχος ἐπικρίσεων ἀπὸ μέρους τοῦ Τύπου γιατὶ ἐξέφρασαν ἀνησυχίες γιὰ τὴν δημοκρατία καὶ χαρακτηρίστηκαν συνέχοντοι τῶν τρομοκρατῶν...

Ὁ συγγραφεὺς Χάϊνριχ Μπέλ (βραβεῖο Νόμπελ) κατήγγειλε τὴν ἀτμόσφαιρα τῆς ὑποψίας, καὶ εἶπε ὅτι οἱ ἀπειλητικὲς ἐπιστολὲς ποὺ παίρνει εἶναι τώρα ὑπογραμμένες. Πρόσθεσε ὅτι δὲν πρόκειται νὰ κάνει ἄλλη δήλωση ὅσο συνεχίζεται αὐτὸς ὁ παροξυσμός.

ΚΑΙ Ο ΜΠΡΑΝΤ

Ἀκόμη καὶ ὁ πρώην καγκελλάριος κ. Βίλλυ Μπράντ, κατηγορεῖται ἀπὸ τὶς ἐφημερίδες, τοῦ μεγιστάνα Σπρίνγκερ, ὅτι εἶναι ἠθικὰ συνυπεύθυνος. Λησμονοῦν ὅμως, ὅτι ὁ κ. Βίλλυ Μπράντ εἶναι πρόεδρος τοῦ σοσιαλδημοκρατικοῦ κόμματος καὶ ὅτι τὸ κόμμα του προσήγαγε καὶ ἐνέκρινε τὰ διατάγματα γιὰ τὴν δίωξη τῶν τρομοκρατῶν, ποὺ εἶναι τόσο αὐστηρά, ὥστε ἡ Γερμανία νὰ ἐπικριθεῖ ἀπὸ τὸ ἐξωτερικό. Ἀπὸ τὸ 1950, σὲ περίοδο ψυχροῦ πολέμου, συστήθηκε ἕνα Γραφεῖο γιὰ τὴν Ὑπεράσπιση τοῦ Γερμανικοῦ Συντάγματος. Εἶχε τότε μόνο 90 ὑπαλλήλους καὶ ἕναν προϋπολογισμὸ 4.400.000 μάρκων. Οἱ ἁρμοδιότητές του ὅμως ἐπεκτείνονται σὲ ὅλη τὴν χώρα. Διαθέτει τώρα 1.600 συνεργάτες καὶ 13.000 πράκτορες. Ὅλη αὐτὴ ἡ λειτουργία ἔχει ἀνεβάσει τὸν προϋπολογισμὸ τοῦ Γραφείου σὲ 70.900.000. Στὸ βιβλίο του. «Ἡ ἀναγέννηση τοῦ Λεβιάθαν», ὁ συγγραφέας Κριστόφ Σμὶκ — Γκουστάβους περιγράφει ὅτι σκοπὸς τοῦ Γραφείου ἦταν τὸ φακέλλωμα τῶν Γερμανῶν πολιτῶν καὶ ὅτι κάτι ἀνάλογο εἶχε ἐπιχειρηθεῖ ἀπὸ τὴν Γκεστάπο τὸ 1933.

ΤΟ ΠΟΡΤΡΑΙΤΟ ΕΝΟΣ ΑΝΑΡΧΙΚΟΥ

ΒΟΝΝΗ ('Ιδ. 'Υπ.). Παρ' ὅλον ὅτι εἶναι ἕνας ἀπὸ τοὺς περισσότερο καταζητούμενους ἀναρχικοὺς στὴ Δυτικὴ Γερμανία, ὁ Κρίστιαν Κλάρ, ὁ 25χρονος, πρώην φοιτητής, δὲν μοιάζει καθόλου σὰν τρομοκράτης.

Ἡ οἰκογένεια, οἱ φίλοι καὶ οἱ γνωστοί του, δυσκολεύονται νὰ πιστέψουν ὅτι ὁ μικροκαμωμένος αὐτὸς κοντὸς νέος, μὲ τοὺς ἤρεμους καὶ εὐγενικοὺς τρόπους, μπορεῖ νὰ δολοφονήσει ἐν ψυχρῷ.

Κατὰ τὴν ἄποψη ὁρισμένων ἀνθρώπων ποὺ τὸν γνωρίζουν, ὁ Κλάρ μὲ τὰ μακριὰ ὡς τοὺς ὤμους μαλλιὰ καὶ τὰ λεπτοκαμωμένα χέρια, ἔχει σχεδὸν κοριτσίστικη ἐμφάνιση.

Καὶ ἡ μητέρα του, ποὺ ἔχει νὰ τὸν δεῖ ἀπὸ τὸν περασμένο Ὀκτώβριο ὁπότε ἐξαφανίστηκε, ἐπιμένει ὅτι ὁ Κρίστιαν «ἦταν πάντα βαθύτατα ἀντίθετος μὲ ὁποιαδήποτε μορφὴ βίας». Δήλωσε πὼς εἶναι εἰρηνιστής, ὅταν τὸν κάλεσαν νὰ ὑπηρετήση τὴ θητεία του στὸ στρατό.

Ἀλλὰ ὁ Κλάρ θεωρεῖται βασικὸ στέλεχος τῆς ὁμάδας τῶν ἀναρχικῶν, ποὺ κυνηγοῦν ἡ γερμανικὴ καὶ ἡ γαλλικὴ καὶ ἡ γαλλικὴ ἀστυνομία, αὐτὲς τὶς μέρες.

Τὰ μέλη τῆς ὁμάδας αὐτῆς καταζητοῦνται γιὰ τὴν ἐκτέλεση τοῦ Χάνς Μάρτιν Σλέγιερ καὶ ὀκτὼ ἄλλων ἀτόμων, στὰ ὁποῖα περιλαμβάνονται ὁ τραπεζίτης Γύργκεν Πόντο καὶ ὁ ὁμοσπονδιακὸς εἰσαγγελέας Σίγκφριντ Μπούμπακ.

ΕΥΘΥΝΕΣ ΓΙΑ ΤΡΕΙΣ ΔΟΛΟΦΟΝΙΕΣ

Οἱ γερμανικὲς ἀρχὲς ὑποστηρίζουν ἐπίσης ὅτι ὁ Κλάρ εὐθύνεται καὶ γιὰ τρεῖς ἀκόμα ἀπόπειρες δολοφονίας. Ὑποστηρίζεται ὅτι συνεβόλησε ἐναντον ἑνὸς Ἐλβετοῦ τελωνειακοῦ καὶ δύο περαστικῶν, ὅταν τὸν περασμένο Ἰανουάριο ἔγινε προσπάθεια νὰ τὸν σταματήσουν μαζί μ. ἕναν συνοδό του, στὰ γερμανοελβετικὰ σύνορα.

Ὑπάρχουν ἐνδείξεις ὅτι ὁ Κλάρ στρατολογήθηκε ἀπὸ ἕνα ἀπὸ τὰ ἱδρυτικὰ μέλη τῆς ὁμάδας Μπάαντερ—Μάϊνχοφ, τὸν ἡλικίας 32 χρονῶν δικηγόρο Σίγκφριντ Χάαγκ, ποὺ τώρα βρίσκεται στὶς φυλακές. Δυὸ ἀκόμα νέοι ποὺ στρατολογήθηκαν ἀπὸ τὸν Χάαγκ, εἶναι ὁ Κνούτ Φόλκερς καὶ ὁ Γκύντερ Σόνενμπεργλ, ποὺ ἔχουν καὶ δύο συλληφθεῖ σὰν ὕποπτοι γιὰ τὴ δολοφονία τοῦ Μπούμπακ.

Ὁ Φόλκερς συνελήφθη πρὶν τρεῖς ἑβδομάδες στὴν Ὁλλανδία ἔπειτα ἀπὸ μάχη ὁλόκληρη ποὺ ἔδωσε στὴν Οὐτρέχτη, στὴν ὁποία ἔχασε τὴ ζωή του ἕνας ἀστυνομικός.

Ὁ Σόνενμπεργκ βρίσκεται σὲ νοσοκομεῖο — φυλακὴ τραυματίας, κατὰ τὴν ἀνταλλαγὴ πυροβολισμῶν μὲ ἀστυνομικοὺς τὸν περασμένο Μάϊο.

Ὁ Φόλκερς, ὁ Σόνενμπεργκ, καὶ ὁ Κλάρ ἔχουν μείνει μαζὶ σ' ἕνα διαμέρισμα ἐπὶ τέσσερα χρόνια.

ΑΠΟ ΜΙΚΡΟΑΣΤΙΚΗ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑ

Ὅπως συμβαίνει μὲ πολλοὺς Δυτικογερμανοὺς ἀναρχικούς, ὁ Κλάρ, προέρχεται ἀπὸ μιὰ ἀξιοσέβαστη μικροαστικὴ οἰκογένεια. Ἡ μητέρα του εἶναι καθηγήτρια φυσικῆς. Ὁ πατέρας του, ἀφοῦ ἐργάστηκε ἐπὶ χρόνια σὰν γυμνασιάρχης, ἔχει νίνει τώρα ὑποδιευθυντὴς ἐκπαιδεύσεως στὴν περιοχὴ τῆς Καρλσρούης.

Ὁ Κλάρ φαίνεται πὼς εἶχε πολὺ μεγαλύτερο δεσμὸ μὲ τὴ μητέρα του ἀπ' ὅ,τι μὲ τὸν πατέρα του. "Οταν ἔφυγε ἀπὸ τὸ πατρικὸ σπίτι γιὰ νὰ φοιτήσει στὸ πανεπιστήμιο, σημείωσε στὸν τοῖχο τοῦ δωματίου του ἕναν ὁλόκληρο κατάλογο μὲ τὰ δρομολόγια τῶν τραίνων κάθε μέρα ποὺ πήγαιναν πρὸς τὴν πόλη ὅπου κατοικοῦσαν οἱ γονεῖς του. Ἐπιγραφὴ τοῦ πίνακα ἦταν: «Τραῖνα πρὸς τὴ μαμά».

Ἡ κ. Κλάρ, μιὰ συνταξιοῦχος τώρα γυναίκα, ποὺ σχεδὸν δὲν βγαίνει ἀπ' τὸ σπίτι της, παραδέχεται πὼς ὁ Κρίστιαν ἦταν ἡ ἀδυναμία της.

«Ἦταν ὁ πιὸ εὐαίσθητος ἀπ' ὅλα μου τὰ πέντε παιδιά», ὑποστηρίζει. Ὁ Κρίστιαν τῆς μοιάζει καὶ στὸ χαρακτήρα καὶ στὰ ἐνδιαφέροντα. Παίζει κιθάρα καὶ ζωγραφίζει. Οἱ πίνακές του ἔχουν τεχνοτροπία Νταλί.

Ὁ Κλάρ δὲν τὰ πήγαινε καθόλου καλὰ μὲ τὸν πατέρα του, ἕναν σκληρὸ καὶ κάπως ἄκαμπτο ἄνδρα, ὁ ὁποῖος ὑπολογίζει πολὺ στὴν προσωπική ἐπιτυχία. Ὁ Κρίστιαν αἰσθάνονταν βαθειὰ τὴν ἀδικία ποὺ κυριαρχεῖ στὸ σημερινὸ κόσμο καὶ τὸν ἀπέλπιζε ἡ ἀδυναμία τοῦ πατέρα του νὰ τὸν καταλάβει.

Η ΑΝΤΙΘΕΣΗ ΤΟΥ ΜΕ ΤΗΝ ΑΔΙΚΙΑ

Ἡ ἀντίθεσή του μὲ τὴν ἀδικία φούσκωσε τὴν ἀγανάκτηση τοῦ, κατὰ τὰ ἄλλα, μαλακοῦ καὶ εὐαίσθητου αὐτοῦ μαθητῆ. "Ενας ἀπὸ τοὺς καθηγητές του στὸ γυμνάσιο δηγεῖται πὼς, σιγὰ — σιγά, δημιουργήθηκε μέσα στὸν Κλάρ «ἕνα ἀνυποχώρητο μίσος» γιὰ μέλη τοῦ διδακτικοῦ προσωπικοῦ τοῦ σχολείου γιὰ τὰ ὁποῖα πίστευε ὅτι ἦταν ἄδικα καὶ στενόμυαλα.

Ὁ Κλάρκ ἦταν πολιτικὰ δραστήριος στὸ σχολεῖο, ἀλλὰ οἱ ἀπόψεις του, ἂν καὶ ριζοσπαστικές, ἦταν πλατειὲς καὶ ἀνθρωπιστικές.

"Οταν ἔφτασε στὸ πανεπιστήμιο τῆς Χαϊδελβέργης, τὸ φθινόπωρο τοῦ 1972, γιὰ νὰ σπουδάσει ἱστορία καὶ φιλοσοφία, ὁ Κρίστιαν ἀντιμετώπισε ἕνα καινούριο πρόβλημα, τὴ μοναξιά.

Μὴ καταφέροντας νὰ ἐξασφαλίσει στέγη μέσα στὸ πανεπιστήμιο, ὁ Κλάρ ἄρχισε νὰ μὴν παρακολουθεῖ τὰ μαθήματα καὶ ἔμενε ὅλο καὶ περισσότερο κλεισμένος στὸ διαμέρισμά του στὴν Καρλσρούη, 25 μίλια νοτιότερα.

Τὸ 1974, ὁ Κρίστιαν καὶ οἱ συγκάτοικοί του στὸ διαμέρισμα πῆραν μέρος σὲ πολλὲς διαδηλώσεις ἐναντίον τῶν βασανιστηρίων ποὺ ὑπῆρχαν πληροφορίες, ὅτι ὑφίστανται τὰ μέλη τῆς ὁμάδας Μπάαντερ — Μάϊνχοφ μέσα στὶς φυλακές. Σὲ μιὰ ἀπ' αὐτὲς τὶς διαδηλώσεις, πιάστηκε ὁ Σόνενμπεργκ καὶ ἀπαγγέλθηκε ἐναντίον του κατηγορία.

Ὁ δικηγόρος ποὺ ἀνάλαβε τὴν ὑπεράσπισή του ἦταν ὁ Σίγκφριντ Χάαγκ, ὁ ὁποῖος ἀργότερα ὀργάνωσε τὴν ὁμάδα τῆς ἀναρχίας γενιᾶς τῶν Γερμανῶν ἀναρχικῶν.

Ἀναμνήσεις

ΚΟΣΜΙΚΗ ΤΑΒΕΡΝΑ

ΓΕΡΜΑΝΟΥ 171 ΤΗΛ. 274262

Ἀνοίξαμε καὶ σᾶς περιμένουμε

Ὀρχήστρα

ΛΕΥΤΕΡΗ ΠΕΤΡΟΥ

ΚΑΤ' ΕΥΘΕΙΑΝ ΑΠΟ ΤΗΝ ΓΕΡΜΑΝΙΑ

Ἡ ΝΕΑ κουζίνα τῆς

JUNKER+RUH

μὲ τὸν ΠΟΛΥΦΟΥΡΝΟ, τὸν φοῦρνο ποὺ ψήνει μὲ θερμὸ ἀέρα συγχρόνως τρία διαφορετικὰ φαγητά.

Αὐτὴ εἶναι ἡ νέα κουζίνα ἀπὸ τὴν JUNKER+RUH Γερμανίας μὲ τὸν μοναδικὸ πολυφοῦρνο, τὸν φοῦρνο ποὺ λειτουργεῖ μὲ τὸ ἐπαναστατικὸ σύστημα CIRCOTHERM.

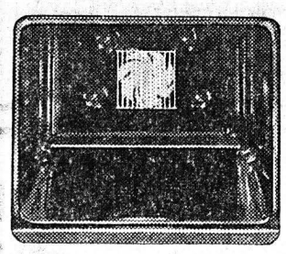

Ὁ μεγάλος φοῦρνος της λειτουργεῖ μὲ θερμὸ ἀέρα ποὺ κυκλοφορεῖ παντοῦ σὲ πραγματικὲς θερμοκρασίες ἀπὸ 50–190° Κελσίου.

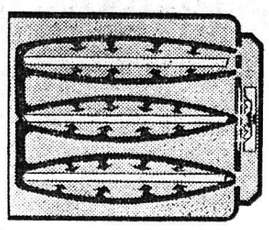

Τὸ μοτὲρ αὐτό, στὴν πλάτη τοῦ φούρνου, καταργεῖ τὶς ἀντιστάσεις ποὺ ἔχουν οἱ κοινοὶ φοῦρνοι στὸ ἐπάνω ἢ κάτω μέρος.

circotherm

μὲ τὸν πολυφοῦρνο JUNKER+RUH ὅλα γίνονται τώρα πιὸ ἁπλᾶ ὅπως

Τέσσερα κοτόπουλα, ἕνα ταψὶ κουλουράκια καὶ ἐννέα φέτες ψάρι.

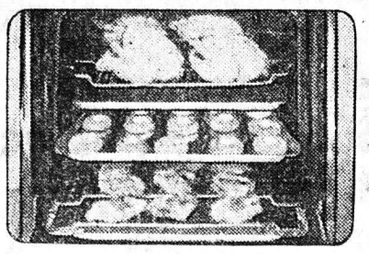

Μπορεῖτε νὰ τὰ ψήσετε μαζί, κι ἂς χρειάζονται διαφορετικὲς θερμοκρασίες ψησίματος. Γιὰ τὰ ψητὰ κοτόπουλα δὲν χρειάζεστε πλέον τὴν σοῦβλα. Μετὰ τὸ ψήσιμο ὁ φοῦρνος παραμένει πεντακάθαρος.

Δυὸ μεγάλα ψάρια πλακί, ὀκτὼ μπριζόλες μοσχαρίσιες καὶ ἕνα ταψὶ γαλακτομπούρεκο.

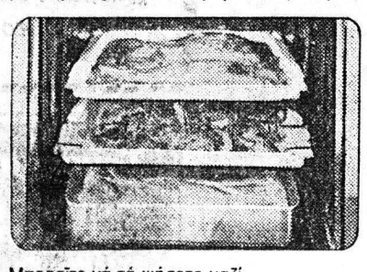

Μπορεῖτε νὰ τὰ ψήσετε μαζί, χωρὶς φόβο νὰ μυρίση τὸ ἕνα ἀπὸ τὸ ἄλλο. Τὰ κατεψυγμένα ψάρια ἢ μπριζόλες δὲν χρειάζονται ἀπόψυξη. Ὁ φοῦρνος δὲν χρειάζεται προθέρμανση. Ἔχετε οἰκονομία ρεύματος μέχρι 50%

Ἕνα ὁλόκληρο ἀρνὶ καὶ ἕνα μεγάλο παστίτσιο.

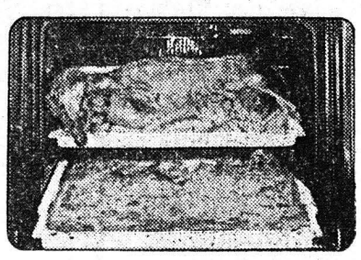

Μπορεῖτε νὰ τὰ ψήσετε μαζὶ καὶ νὰ περιποιηθῆτε ἔτσι πάνω ἀπὸ 10 καλεσμένους. Σὲ 1/2 ὥρα τοὺς σερβίρετε τὸ παστίτσιο καὶ μέχρι νὰ τὸ τελειώσουν τοὺς προσφέρετε τὸ πιὸ καλοψημένο ἀρνὶ μὲ πατάτες.

Ἡ νέα κουζίνα τῆς JUNKER+RUH μὲ τὸν μεγαλύτερο "σπιτίσιο„ φοῦρνο

ΠΩΛΟΥΝΤΑΙ ΕΙΣ ΤΑ ΚΑΛΑ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ ΤΗΣ ΠΟΛΕΩΣ

Θ.Σ

ΦΩΤΟΤΣΙΓΚΟΓΡΑΦΕΙΟ

κλισσὲ παντὸς τύπου σὲ τιμὴ γνωριμίας

ΠΑΤΡΑΙ

τηλ. 223.296

αγ. ἀνδρέου 55 (ἐντὸς στοᾶς)

Θ. ΣΠΥΡΟΠΟΥΛΟΣ

ΕΛΕΥΘΕΡΟ ΠΟΛΙΤΙΚΟ ΒΗΜΑ

Γυναῖκες καὶ ἐκλογὲς

(Γιὰ τὴν μητέρα καὶ γιὰ τὸ παιδί)

Ἄρθρο τῆς κ. ΓΕΩΡΓΙΑΣ ΧΑΝΟΥΜΙΔΟΥ

Ὑποψηφίας βουλευτοῦ Ἀχαΐας τοῦ Κ. Κ. Ε.

Στὴ δημοκρατικὴ κοινωνία ὅπου ὁ καθένας ἀπολαμβάνει σύμφωνα μὲ τὴν προσφορά του, πρέπει νὰ δίνεται ἡ εὐκαιρία στὶς γυναῖκες νὰ ἐκπληρώσουν τὸν ρόλο τῆς μητέρας, σὲ πλήρη ἁρμονία μὲ τὰ κοινωνικά τους καθήκοντα.

Οἱ ἐργαζόμενες Ἑλληνίδες σύμφωνα μὲ τὴν ἀπογραφὴ τοῦ 1971 εἶναι 914.000 καὶ στὴν πόλη μας, τὸ 1/3 στὸ σύνολο τῶν ἐργαζομένων.

Ὅλες αὐτὲς οἱ γυναῖκες ἀντιμετώπισαν ἢ θὰ ἀντιμετωπίσουν μιὰ μέρα τὸ πρόβλημα τῆς μητρότητας ποὺ παρουσιάζει στὴ χώρα μας, ὅσο καὶ στὶς περισσότερες καπιταλιστικὲς χῶρες ἀξεπέραστες δυσκολίες.

Τὸ δημοκρατικὸ γυναικεῖο κίνημα, ἔχοντας σὰν φωτεινὸ παράδειγμα τὶς κατακτήσεις τῶν γυναικῶν στὶς σοσιαλιστικὲς χῶρες, πιέζει τὶς κυβερνήσεις νὰ κυρώσουν τὴν Διεθνῆ Σύμβαση 103, ποὺ αὐτὲς οἱ ἴδιες ψήφισαν στὸν ΟΗΕ τὸ 1953.

Ἡ διεθνὴς σύμβαση 103 ἀναγνωρίζει τὴν μητρότητα, σὰν κοινωνικὸ λειτούργημα, δηλαδὴ τὸ κράτος δέχεται ὅτι ἡ γέννηση, ἡ ἀνατροφὴ καὶ ἡ μόρφωση τῶν παιδιῶν, δὲν ἀποτελοῦν μιὰ στενὰ οἰκογενειακὴ ὑπόθεση ἀλλὰ εἶναι ὑπηρεσία καὶ προσφορὰ στὸ κοινωνικὸ σύνολο.

Ὅμως στὴ χώρα μας, ἂν καὶ ἔχουν περάσει 24 χρόνια ἀπὸ τότε, καμμιὰ κυβέρνηση, δὲν προχώρησε στὴν κύρωσή της.

«Τὰ προστατευτικὰ μέτρα» γιὰ τὴν ἐργαζόμενη μητέρα ρυθμίζονται σήμερα ἀπὸ μιὰ παμπάλαια διεθνὴ σύμβαση ποὺ κυρώθηκε ἀπὸ τὴν Βουλὴ τὸ 1920.

Αὐτὴ τὴν στιγμή, μὲ τὴν συνεχῶς μεγαλύτερη συμμετοχὴ τῶν γυναικῶν στὴν παραγωγή, μὲ τὶς ὅλο καὶ πιὸ δύσκολες συνθῆκες ζωῆς τῶν ἐργαζομένων γυναικῶν, οἱ προστατευτικὲς διατάξεις τῆς μητρότητας, πρέπει νὰ βελτιωθοῦν καὶ νὰ ἐκσυγχρονιστοῦν.

Τὸ ΚΚΕ, τὸν Φλεβάρη τοῦ 1975, κατὰ τὴν συζήτηση τοῦ Συντάγματος, στὴν Ὁλομέλεια τῆς Βουλῆς, ζήτησε ν' ἀλλάξη τὸ ἄρθρο 23 παράγραφος 1 τοῦ σχεδίου Συντάγματος καὶ νὰ διατυπωθεῖ ὡς ἑξῆς:

«Ἡ οἰκογένεια καὶ ὁ γάμος προστατεύονται ἀπὸ τὸ κράτος. Ἡ μητρότητα ἀποτελεῖ κοινωνικὸ λειτούργημα».

Παρὰ τὶς κινητοποιήσεις καὶ τὰ διαβήματα ὅλων τῶν γυναικείων Ὀργανώσεων, ἡ κυβέρνηση καὶ ἡ πλειοψηφία της στὴ Βουλή, ἀπόρριψαν τὴν πρόταση αὐτή.

Καὶ ἡ συνταγματικὴ διάταξη ποὺ ψηφίστηκε τελικά, μιλᾶ μόνο γιὰ «μέριμνα» τῆς προστασίας τῆς μητρότητας καὶ ὄχι γιὰ ὑποχρέωση τοῦ κράτους.

Ἂς δοῦμε ὅμως πῶς ἑρμηνεύεται γιὰ τὴν ἐργαζόμενη γυναίκα αὐτὴ ἡ «μέριμνα».

Οἱ δυσκολίες ἀρχίζουν ὅταν ἡ ἐργαζόμενη παντρευτῆ. Οἱ περισσότεροι ἐργοδότες δὲν προσλαμβάνουν παντρεμένες γιατὶ σκέπτονται τὰ μειονεκτήματα ποὺ θὰ ἔχουν στὴν περίπτωση ποὺ θὰ γίνουν μητέρες.

Ἡ μέλλουσα ἐργαζόμενη μητέρα ἀναγκάζεται πολλὲς φορὲς νὰ κρύβει τὴν ἐγκυμοσύνη της ὡς τοὺς 7 μῆνες καὶ 18 ἡμέρες ποὺ δὲν μπορεῖ πιὰ ὁ ἐργοδότης νὰ τὴν ἀπολύση.

Ἡ κοινωνικὴ πρόνοια καὶ ἡ ἰατροφαρμακευτικὴ περίθαλψη ποὺ παρέχει τὸ κράτος εἶναι ἐλλειπής. Δικαιοῦται 6 ἑβδομάδες ἄδεια πρὶν καὶ μετὰ τὸν τοκετό, διακοπὴ μισῆς ὥρας δυὸ φορὲς τὴν ἡμέρα γιὰ θηλασμό, πρᾶγμα ὅμως ποὺ στὴν πράξη δὲν ἐφαρμόζεται, γιατὶ ὁ θηλασμὸς εἶναι ἀδύνατον νὰ γίνη λόγω ἀπόστασης τοῦ τόπου δουλειᾶς ἀπὸ τὸ σπίτι.

Ἐπίσης δικαιοῦται ἐπίδομα τοκετοῦ 4.500 δρχ., παρὰ τὸ γεγονὸς ὅτι οἱ δαπάνες τοκετοῦ εἶναι ὑπερδιπλάσιες. "Ομως κι' αὐτὸ τὸ ἐπίδομα γιὰ νὰ τὸ πάρη ἡ ἐπίτοκος, πρέπει νὰ ἔχει συμπληρώσει σὰν ἐργαζόμενη τὰ 2 τελευταῖα χρόνια 200 μεροκάματα.

Σὲ πολὺ χειρότερη θέση εἶναι ἡ γυναίκα τῆς ὑπαίθρου. Αὐτὴ δὲν δικαιοῦται τίποτα. Οὔτε ἄδεια τοκετοῦ, οὔτε ἐπίδομα. "Οσο γιὰ τὴν παρακολούθησή της στὴν διάρκεια τῆς ἐγκυμοσύνης, γίνεται στὰ ἀγροτικὰ ἰατρεῖα, ἀπὸ ἀειδίκευτους γιατροὺς καὶ μαῖες μὲ δυσάρεστα, πολλὲς φορὲς ἀποτελέσματα.

Ἂς δοῦμε τώρα τί προβλέπει τὸ κράτος γιὰ τὴν φροντίδα τῶν παιδιῶν στὴν βρεφικὴ καὶ νηπιακή τους ἡλικία.

Οἱ παιδικοὶ σταθμοὶ σ' ὅλη τὴν χώρα εἶναι μόνο 500. Ἀνὰ μεσα σ' αὐτοὺς μεγάλος εἶναι ὁ ἀριθμὸς τῶν ἰδιωτικῶν, ποὺ τὰ ψηλὰ τροφεῖα (2.000—4.000), τοὺς κάνουν ἀπρόσιτους γιὰ τὴν ἐργατικὴ οἰκογένεια.

Οἱ σταθμοὶ δέχονται μόνο νήπια ἀπὸ 3—6 χρόνων. Στὴν Πάτρα οἱ παιδικοὶ σταθμοὶ εἶναι δύο ποὺ ἐλέγχονται ἀπὸ τὸ Ὑπουργεῖο Κοινωνικῶν Ὑπηρεσιῶν, ὁ σταθμὸς τοῦ ΠΙΚΠΑ, ὁ βιομηχανικὸς (ἰδιωτικὸς) καὶ τοῦ Βρεφοκομείου ποὺ εἶναι ὁ μοναδικὸς καὶ δέχεται παιδιὰ ἀπὸ ἡλικίας 0 ἕως 3 χρόνων.

Ὁ συνολικὸς ἀριθμὸς ποὺ δέχονται εἶναι ἐλάχιστος μπροστὰ στὶς ἀνάγκες τῶν μητέρων. Ἡ Πάτρα χρειάζεται τοὐλάχιστον δέκα καὶ ὁ ὑπουργὸς Κοινωνικῶν Ὑπηρεσιῶν κ. Στεφανόπουλος ἔδωσε μόνο...προεκλογικὲς ὑποσχέσεις.

Οἱ παιδικοὶ σταθμοὶ ποὺ ὑπάρχουν δὲν προσφέρουν τὶς κατάλληλες προϋποθέσεις γιὰ τὴν σωστὴ ἀνάπτυξη, γιατὶ οὔτε οἱ χῶροι εἶναι κατάλληλοι, οὔτε εἰδικευμένο προσωπικὸ ὑπάρχει.

Ἡ ἵδρυση ἑνὸς πλατειοῦ δικτύου παιδικῶν σταθμῶν καὶ ἡ βελτίωση αὐτῶν ποὺ ἤδη ὑπάρχουν εἶναι ἕνα στοιχεῖο καθοριστικὸ γιὰ τὴν ἀνακούφιση τῶν ἐργαζομένων γυναικῶν γιατὶ ἔτσι θὰ ξεπεραστῆ τὸ γνωστὸ δίλημμα ἢ δουλειὰ ἢ παιδί, καὶ γενικώτερα θὰ ξεπεραστῆ τὸ δημογραφικὸ πρόβλημα ποὺ παρουσιάζεται ἰδιαίτερα ὀξυμμένο στὴν χώρα μας.

Ἂν καὶ σήμερα οἱ ἐργαζόμενες Ἑλληνίδες πλησιάζουν τὸ ἕνα ἑκατομμύριο, ἡ κυβέρνηση ἐξακολουθεῖ νὰ ἀντιδρᾶ στὴν ἐπικύρωση τῆς Διεθνοῦς Σύμβασης 103, ποὺ θὰ εἶχε σὰν ἐπακόλουθο τὴν οὐσιαστικὴ προστασία τῆς μητέρας καὶ τοῦ παιδιοῦ. Μεγαλύτερες παροχὲς γιὰ τὴν ἐργαζόμενη γυναίκα.

Τὸ ΚΚΕ στὸ ἐκλογικό του πρόγραμμα προτείνει γιὰ τὶς γυναῖκες:

—Νὰ ἐξασφαλιστεῖ πραγματικὴ ἰσοτιμία τῆς γυναίκας στὴν ἐργασία, στὴν οἰκογένεια, στὴν κοινωνικὴ ζωή.

—Νὰ καταργηθῆ κάθε νόμος ποὺ μεταχειρίζεται τὴν Ἑλληνίδα σὰν πολίτη 6' κατηγορίας.

—Νὰ ἀναγνωρισθῆ ἡ μητρότητα σὰν κοινωνικὸ λειτούργημα.

—Νὰ δημιουργηθοῦν ἐπαρκεῖς κρατικοὶ παιδικοὶ σταθμοί, νηπιαγωγεῖα κλπ. σ' ὅλη τὴν χώρα.

—Νὰ χορηγηθεῖ ἐπίδομα γηρατειῶν στὴν νοικοκυρά.

Κάθε ψῆφος στὸ ΚΚΕ σημαίνει οὐσιαστικὴ λύση τῶν προβλημάτων τῆς γυναίκας καὶ πρῶτα ἀπ' ὅλα τὴν ἐπικύρωση τῆς Δ. Σ.